

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Et Docta Divi Alchimi Aviti Viennensis
Archiepiscopi, & Claudij Marij Victoris Oratoris
Massilie[n]sis, poëmata, aliaq[ue] non poenitenda**

**Avitus, Alcimus Ecdicius
Marius Victor, Claudius**

Lvgdvni, 1536

Capvt IIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12149

Vita tenax, tanto suspensi tempore lucri.
 Nullus terror erat, quod si qui debita læto
 Iura darent, ferrentq; assuetæ funera mortis,
 Perpetuam interim fragili cum corpore vitam
 Credebant: æui sic cunctis nulla futuri
 Spes inerat, solusq; sibi fundauerat omnem
 Sensibus in cæcis periturus mundus amorem.

CAPVT IIII.

Gigantes. **T**Empore quinetiam peccatrix terra sub ipso
 Nutribat sæuos immania monstra gigantes.
 Nec tamen effari solitum quo semine cretos.
 Cõmuni cunctis ortum de matre ferebant:
 Qui genus, vnde patres, prohibet archana fateri,
 Si speciem quæras humani corporis illis,
 Plus vultus quàm forma fuit: sic linea membris
 Cõueniens, hominem monstrabat, dissona molē.
Commenta Quapropter deinceps cõmentis Græcia fictis
Græcorū de Dedecus infandum mæsis informibus auxit:
gigantibus. Et portentosis descripsit corpora membris:
 Pube tenus quum formaviri, quū corporis ima
 Supplerent vasti mixto pro crure dracones,
 Artus semihominū patulis qui faucibus, imo
 Integros viuosq; homines crudo ore vorarent.

Tunc

Tunc etiam aiebant diro terrore, tonanti
Blasphemis cœlo conuicia mittere plantis
His similes mendax Phlegræi fabula belli.
Excussas finxit iecisse per aëra rupes;
Pro telis, spaciofa manus quas turbine mentis
Sparserit, & missis cœlum quassauerit aruis.
Hæc sunt priscorum que de terrore gigantũ
Carminè mentito graij cecinere poëtæ:
Qui cœlum aduersus prauis contendere factis
Institerint, nec iam missis conflagere telis
Quum possent, diris agitarint prælia votis.
Mõtibus impositos nec enim fas credere mõtes,
Hoc tamen & deinceps illos tentasse putabo
Qui coctos lateres, lentoq; bitumine iunctos Gen. 11.
In sublime rati manibus sic posse superbis
Sustolli, & celfas in sidera surgere moles;
Quum fureret mortale genus, castoq; labore
Irrita conscensis cõmenta inferret in altum
Nubibus, & refugum sequeretur machina cœlã
Non prius absistens, subitas discordia linguas
Quàm daret; & varius confunderet oia sermo,
Hinc sparsum foedus diuisa lege loquendi
Quod scelerum assensu turbata superbia rupit.
Sic in

Sic interruptę perierunt culmina massę:
 Effectuq; carens cessauit in ęthere turris.
 Hec post diluuium: nam quātas tempore prisco
 Pressa gigantęas tellus produxerit arces,
 Atq; lacepsitis contēptum immiserit astris,
 Abstergente Deo dīra eluuiōe docemur.

CAPVT V.

CErnebat patiens iādudū insana furentes
 Terrarum populos hominū rerūq; creator,
 Expectans siquem vani consortia mundi
 Linquentē melior moneat resipiscere cura:
 Sed cōiuratus (post quā percurrere cœptū est)
 Perditionis iter statuit, sensusq; per omnes
 Obtinuit victor peccati insignia mundus.
 Nec reuocare gradum à vicijis, gressumq; referre
 Cuiquā erat in votis: id tandē exhorruit auctor.
 Pœnituitq; illū miserī quē fecerat orbis.
 Tum tales tonuisse minas cōmotus ab alto
 Fertur, & excitas laxasse his vocibus iras.
 O nullis illecta bonis, nullisq; repressa
 Legibus, antiquo tantum submissa draconi
 Effera gens hominū, ducto corruptior æuo,
 Non Euam cecidisse fatest, transcendit' omni
 Crimine

*Pœnitet mese
 cisse eos.
 Gene. 6.*